

мѣчески имена; като: *Георгій, Добри*, и прч. — Сички-тѣ мѣстечни, като: *Европа, Българія, Цариградъ*, и прч.; — Сички-тѣ народни, като: *Нѣмецъ, Славянинъ, Българинъ*; — Сички-тѣ имена на рѣки-тѣ и на гори-тѣ, като: *Вола, Везува, Пирипейски-тъ гори*, и пр.; — Нѣкои имена пріети въ една гл.вна мысль, като: *Грамматика, Географія, Исторія*, и прч.

205 — Когато народни-тѣ сж частни, пишѣтъ ся съ малка буква, като: *единъ българинъ, нѣкой россиянинъ*, и прч.

За чѣрта-тж. —

Тя ся употрѣблява :

206 — 1^о Между предложенія-та на единъ разговоръ отъ два лица, когато тѣ не ся назначаватъ, като: *колко правишь? — преписвамъ си урока-тъ. — Защо? — защото учителя-тъ ми зръпча.*

207 — 2^о Въместо на една отпуснатъ дума, като: *на този свѣтъ, нѣкой си ся труди за добро, а нѣкой — за зло.*

208 — 3^о Да отличимъ члена-тъ, отъ части-тѣ съ които ся поставя, като: *человѣка-тъ, добри-тъ, своя-тъ*, и прч.

209 — 4^о Между една дума, когато тя е отъ двѣ рѣчи: *Ескі-сарай, ново-вѣсто.*

За влѣстителна-тж. ()

210 — Тя ся употрѣблява да приключи нѣкои думи които, ако и да могатъ да ся исхвърлятъ, служатъ за изясненіе, като: *азъ повѣрвахъ (следай ми ума-тъ) на думи-тъ му.*